

P R Æ F A T I O.

XVII. melius & rectius collocantur. Pauca inde Variationes in ima pagina apposui, integra collatione iis, qui isto codice postea usuri sint, relicta.

Latina versio ex codicibus Cottoniano & Sarisberienfi à D. Usserio desumpta est, potius *paraphrasis* appellanda, passim mendosa, inepta, & corrupta, quam tamen ob antiquitatem, fructumque aliquem inde colligendum, retinendam volui. Supervacanei fuisset laboris aut eam cum originali Græco, aut cum versionibus Latinis, à Bollando aliisque publicatis, conferre conari. Compertissimum habeo, quemlibet exscriptorem, (quod de Græcis quoque Librariis dicendum est) de suo explanationis causa, prout animo lubebat, addere consuevisse. Has minutias sæpe sæpius neglexi, imo & contempsi, utpote quæ nullo modo ad elucidandum Græcum textum conducant. Quid vero, si in *Epistola S. Polycarpi*, si in *Actis Martyrii ejusdem*, emendandis & illustrandis fecerim, malim, ut quispiam à se, si hanc editionem cum præcedentibus conferre velit, quam nostro præconio, ediscat.

Quum spem non illætabilem mente concepissem, quam Viri clarissimi, quorum judicium ab omni suspitione, pariter ac probitas ab omni assentatione vacaverit, crebris suis hortatibus suavisque, ne dicam prompta & inexpectata commendatione alebant, me in edendis *S. Ignatii Epistolis*, reliquisque, quæ sequuntur, de bonis literis, de Ecclesia Anglicana, de Apostolica hierarchia, deque juvenibus Theologis, sese ad hæc sacra studia accingentibus, bene, aliquantulum saltem, forsan meritum esse; facile in animum induxi meum, honestum hoc, post tot annos intermissum, imo & abjectum, hæc *Epistolas & Acta* edendi propositum resumere, & si quoquo modo fieri posset, in publicam lucem dare.

Quod jam voti compos fiam, id maxime debetur reverendo & insignissimo Viro, D. Doctori Lancaster, celeberrimæ Academiae Oxoniensis Vice-Cancellario; qui pro sacræ & politioris literaturæ amore, & pro eximia ista, qua erga nomen & memoriam Viri summi, D. Pearsoni, ferebatur, reverentia, veneranda hæc Antiquitatis Ecclesiasticæ monumenta è Theatro Sheldoniano edenda esse voluit & jussit: quod hic omni cum debito gratitudinis sensu, prout fas exigit, agnosco. Quum vero per ingravescentem ætatem aliaque incommoda Oxonii, ubi magnam vitæ
meæ

